

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14C/297/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113226518
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5113226518.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, právne zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: H. T., nar. XX.X.XXXX, bytom M. nad Q. XXX, W., o zaplatenie 3.594,56 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 2.808,25 eur spolu s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 112,33 eur od 21.9.2010 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.10.2010 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.11.2010 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.12.2010 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.1.2011 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.2.2011 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.3.2011 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.4.2011 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.5.2011 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.6.2011 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.7.2011 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.8.2011 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.9.2011 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.10.2011 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.11.2011 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.12.2011 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.1.2012 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.2.2012 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.3.2012 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.4.2012 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.5.2012 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.6.2012 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.7.2012 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.8.2012 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.9.2012 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd návrh vo zvyšku z a m i e t a .

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 120,68 eur a trovy právneho zastúpenia 375,78 eur a tieto zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom zo dňa 1.8.2013 doručeným súdu dňa 1.8.2013 domáhal voči žalovanému zaplatenia 3.594,56 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 283,49 eur a s 8,75% ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.594,56 eur od 4.11.2012 do zaplatenia.

2. Návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 27.09.2012 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 a navrhovateľom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca a odporca uzatvorili dňa 26.03.2008 Zmluvu č. 424364537, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej Zmluvy Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovanému

peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

3. Uviedol, že pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavovala sumu 7 015,04 EUR pozostávajúcej z istiny 5.775,71 EUR riadneho úroku 649.88 EUR úroku z omeškania 553,57 EUR a ostatného príslušenstva 35,88 EUR v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky.

4. Sumu 35,88 EUR predstavujúcu ostatné príslušenstvo a poplatky a sumu 553,57 EUR predstavujúcu úrok z omeškania si navrhovateľ v tomto konaní neuplatňuje.

5. Zdôraznil, že podľa Zmluvy postupca poskytol žalovanému úver vo výške 4979.09 EUR, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 112,33 EUR vždy k 20. dňu v mesiaci. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.09.2010 do 20.04.2013 v počte 32 a celkovej výške 3 594.56 EUR. Splátky pôvodne splatné od 20.11.2012 do 20.04.2013 sa stali splatnými dňa 03.11.2012, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zvyšné splátky úveru si navrhovateľ v tomto konaní neuplatňuje. Úrok z omeškania si uplatňuje v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 OZ počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne. Pri splátkach, ktorých splatnosť mala vzniknúť po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa 03.11.2012 si navrhovateľ uplatňuje úrok z omeškania od toho dňa, všetko podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, vo výške určenej nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. tak, že výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

6. Zo splatných splátok úveru a na základe uhradených platieb navrhovateľ vyčíslil úrok z omeškania:

8,75% zo sumy 112,33 EUR od 21.09.2010 do 03.11.2012 vo výške 21,37 EUR
8,75% zo sumy 112,33 EUR od 21.10.2010 do 03.11.2012 vo výške 20,54 EUR
8,75% zo sumy 112,33 EUR od 21.11.2010 do 03.11.2012 vo výške 19,69 EUR
8,75% zo sumy 112,33 EUR od 21.12.2010 do 03.11.2012 vo výške 18,86 EUR
8,75% zo sumy 112,33 EUR od 21.01.2011 do 03.11.2012 vo výške 18,00 EUR
8,75% zo sumy 112,33 EUR od 21.02.2011 do 03.11.2012 vo výške 17,15 EUR
8,75% zo sumy 112,33 EUR od 21.03.2011 do 03.11.2012 vo výške 16,37 EUR
8,75% zo sumy 112,33 EUR od 21.04.2011 do 03.11.2012 vo výške 15,52 EUR
8,75% zo sumy 112,33 EUR od 21.05.2011 do 03.11.2012 vo výške 14,69 EUR
8,75% zo sumy 112,33 EUR od 21.06.2011 do 03.11.2012 vo výške 13,83 EUR
8,75% zo sumy 112,33 EUR od 21.07.2011 do 03.11.2012 vo výške 13,00 EUR
8,75% zo sumy 112,33 EUR od 21.08.2011 do 03.11.2012 vo výške 12,15 EUR
8,75% zo sumy 112,33 EUR od 21.09.2011 do 03.11.2012 vo výške 11,29 EUR
8,75% zo sumy 112,33 EUR od 21.10.2011 do 03.11.2012 vo výške 10,46 EUR
8,75% zo sumy 112,33 EUR od 21.11.2011 do 03.11.2012 vo výške 9,61 EUR
8,75% zo sumy 112,33 EUR od 21.12.2011 do 03.11.2012 vo výške 8,78 EUR
8,75% zo sumy 112,33 EUR od 21.01.2012 do 03.11.2012 vo výške 7,92 EUR
8,75% zo sumy 112,33 EUR od 21.02.2012 do 03.11.2012 vo výške 7,07 EUR
8,75% zo sumy 112,33 EUR od 21.03.2012 do 03.11.2012 vo výške 6,27 EUR
8,75% zo sumy 112,33 EUR od 21.04.2012 do 03.11.2012 vo výške 5,41 EUR
8,75% zo sumy 112,33 EUR od 21.05.2012 do 03.11.2012 vo výške 4,58 EUR
8,75% zo sumy 112,33 EUR od 21.06.2012 do 03.11.2012 vo výške 3,73 EUR
8,75% zo sumy 112,33 EUR od 21.07.2012 do 03.11.2012 vo výške 2,90 EUR
8,75% zo sumy 112,33 EUR od 21.08.2012 do 03.11.2012 vo výške 2,04 EUR
8,75% zo sumy 112,33 EUR od 21.09.2012 do 03.11.2012 vo výške 1,19 EUR
8,75% zo sumy 112,33 EUR od 21.10.2012 do 03.11.2012 vo výške 0,36 EUR
8,75% zo sumy 3 594,56 EUR od 04.11.2012 do zaplatenia

7. Žalovaný sa k návrhu písomne nevyjadril.

8. Do konania vstúpil aj vedľajší účastník na strane žalovaného, ktorý namietal premlčanie záväzku. Odporca vyjadril súhlas s vystupovaním vedľajšieho účastníka na jeho strane.

9. Vo veci samej súd rozhodol rozsudkom č.k. 14C/297/2013-80 zo dňa 6. mája 2014 tak, že žalobu v plnom rozsahu zamietol a žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane náhradu trov konania nepriznal. Dôvodom zamietnutia návrhu bola skutočnosť, že súd podľa výpisu transakcií na účte žalovaného od 26.3.2008 do 30.4.2010 zistil, že dňa 30.6.2009 bolo vykonané účtovné doúčtovanie istiny „ANI“ vo výške 4.330,86 eur, čo predstavuje vyjadrenie celej splatnej istiny. Po odčítaní úhrad vo výške 1.610,02 eur od sumy poskytnutého úveru 4.979,09 eur spolu s úhradou zmluvných úrokov, poplatkov, uvedená suma by predstavovala istinu pri odstúpení od zmluvy, pričom Slovenská sporiteľňa a.s. aj v iných konaniach označovala nadobudnutie účinnosti odstúpenia od zmluvy, resp. ňou uvádzanú predčasnú splatnosť úveru vo výpisoch z účtu týmto spôsobom. Súd pritom prihliadal aj na údaje v prílohe zmluvy o postúpení so špecifikáciou pohľadávky, podľa ktorej bol v čase postúpenia celý úver splatný, nakoľko istina po splatnosti bola vo výške 5.775,71 eur po splatnosti, 0 eur do splatnosti, vyčíslené úroky 1.203,45 eur z toho riadne úroky 649,88 eur a úroky z omeškania vo výške 546,31 eur, poplatky 35,88 eur. Navyše Slovenská sporiteľňa a.s. by nemohla previesť nároky z úverovej zmluvy, pokiaľ by nedošlo k jej zániku a splatnosti celého úveru, ibaže by výlučne prevádzala splatné nároky na istine z jednotlivých splátok, splatných úrokov a úrokov z omeškania a poplatkov, čomu však nekorešponduje príloha zmluvy o postúpení. S prihliadnutím na zistenú predčasnú splatnosť úveru súd zistil, že nárok je premičaný a nemožno ho v konaní priznať.

10. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd vo svojom uznesení č.k. 7Co/504/2014-135, ktorým zrušil rozsudok prvoinštančného súdu uviedol, že súd sa spravoval jemu známymi skutočnosťami, ku ktorým sa nemohli vyjadriť účastníci, nakoľko nebolo s nimi oboznámení, čím konanie zaťažil vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nakoľko pri interpretácii a aplikácii § 121 O.s.p. nepostupoval v súlade so zásadami, ktoré v občianskom súdnom konaní platia, ako je to uvedené vyššie. Všetky skutočnosti musia byť verifikované.

11. Vo veci súd nariadil opätovne pojednávanie, na ktoré sa nedostavil vedľajší účastník na strane žalovaného.

12. Žalobca zotrval na podanej žalobe. Poukázal na odpoveď z 22.4.2016, kde navrhovateľ sa vyjadril k oznámeniu o postúpení pohľadávok a zdôraznil, že právny predchodca žalobcu nevyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ani neodstúpil od zmluvy, žalobca však zastáva názor, že bol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru tak, ako to aj uskutočnil. Nárok špecifikoval ako nárok na zaplatenie istiny 5.775,71 eur, ktorá predstavovala neuhradený úver, úroky a poplatky, avšak k bližšej špecifikácii členením na požičané prostriedky - istinu, úroky, poplatky a ostatné nároky sa nedokázal vyjadriť. Zároveň sa nevedel vyjadriť ako k rozdielnym údajom ním tvrdenej predčasnej splatnosti úveru a vo vyjadrení právneho predchodcu SLSP a.s., ktorý vo vyjadrení na čl. 143 uviedol, že mimoriadna splatnosť úveru nastala k 10.12.2012, pričom žalobca udával úplne odlišné skutočnosti a to dňa 3.11.2012.

13. Rovnako sa nevedel vyjadriť ku skutočnosti, prečo si žalobou uplatňuje splátky splatné odo dňa 3.11.2012 v pôvodnej výške, keď sa mali stať splatnými postupne do 20.4.2013.

14. Žalovaný sa vo veci vyjadriť nevedel, tvrdil že nemá žiadne doklady k úveru a nevie či bol alebo nebol uplatnený nárok na predčasné splatenie úveru ani kedy, len že to bolo dávno.

15. Podľa § 132 O.s.p., dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

16. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov.

17. Súd zistil, že právny predchodca žalobcu SLSP a.s. a odporca uzavreli dňa 26.3.2008 zmluvu splátkovom úvere č. 0424364537 na základe ktorej sa SLSP a.s. ako právny predchodca žalobcu zaviazala poskytnúť žalovanému spotrebný bezúčelový úver vo výške 150.000 Sk pri premenlivej úrokovej sadzbe 12,35 % p.a. a pri úhrade spracovateľského poplatku 3.699 Sk, pri poplatku za správu úveru 60 Sk mesačne, ktorý sa zaviazal žalovaný splácať mesačnými splátkami vo výške 3.384 Sk pri počte splátok 61 so splatnosťou prvej splátky 20.4.2008 a končenej splatnosti úveru 20.4.2013 pri určení RPMN 15,43 % a celkových nákladoch spojených s úverom vo výške 60.488,40 Sk.

18. Súd v konaní oboznámil aj Všeobecné obchodné podmienky SLSP a.s..

19. Súd zistil, že zo strany pôvodného veriteľa ako postupcu SLSP a.s. bolo žalovanému ako dlžníkovi listom zo dňa 15.10.2012 oznámené postúpenie pohľadávky na žalobcu. Zásielka bola žalovanému zaslaná pod č. RR03970412. Žalovaný bol listom zo dňa 15.10.2012 vyzvaný na úhradu 7.189,96 eur.

20. Podľa odpovede SLSP na žiadosť súdu, SLSP výslovne uviedol, že zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0273363333 uzavretá medzi SLSP a.s. a žalovaným bola vyhlásená mimoriadnosť splatnosti úveru ku dňu 10.12.2012. Na úverovom účte žalovaného v SLSP a.s. boli uvedené obraty a pohyby od 26.3.2008, osobitne do 31.12.2008, následne od 19.1.2009 do 31.10.2011 a osobitne bol vedený výpis z účtu s pohybmi od 20.11.2011, s pohybmi od 24.9.2012 s účtovaním poplatku za správu úveru a predpisom riadneho úroku, následne od 26.9.2012 boli evidované pohyby odpis splátky riadneho úroku a odpis splátky poplatku.

21. Listom SLSP a.s. na adresu žalovaného zo dňa 26.3.2008 oznámila žalovanému, že sú splatné pohľadávky ku dňu 31.8.2009 vo výške 447,39 eur je v omeškaní s bol vyzvaný na uhradenie do 10 dní od doručenia výzvy.

22. SLSP a.s. listom zo dňa 15.10.2012 bolo žalovanému oznámené, že banka postúpila na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.9.2012 pohľadávku vo výške 7.015,04 eur na postupníka EOS KSI Slovensko s.r.o., pričom podľa podacieho hárku zásielka bola odoslaná 16.10.2012.

23. Predmet konania žalobca vymedzil ako nárok na splátky úveru splatné od 20.09.2010 do 20.04.2013 v počte 32 a celkovej výške 3 594,56 EUR s tým, že splátky pôvodne splatné od 20.11.2012 do 20.04.2013 sa mali sťať splatnými dňa 03.11.2012, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

24. Súd v konaní v súvislosti s aktívnou a pasívnou legitimitáciou oboznámil aj zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1175/2012/CE medzi SLSP a.s. a žalovaným vrátane prílohy, ktorou bola špecifikovaná pohľadávka postupcu voči dlžníkovi žalovanému vo výške zostatku pohľadávky 7.015,04 eur, istine 5.775,71 eur po splatnosti, 0 eur do splatnosti, úrokoch 1.203,45 eur z toho riadne úroky 649,88 eur a úroky z omeškania vo výške 546,31 eur, poplatky 35,88 eur.

25. Súd pri hodnotení aktívnej legitimitácie žalobcu poukazuje na závery vyslovené súdmi pri hodnotení tejto skutočnosti súdmi SR vzťahujúcimi sa na prejednávanú vec.

26. Podľa uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.05.2015 sp. zn. 6Co/203/2015: „Z ust. § 92 ods. 8 zák.č. 482/2001 Z.z. (zákon o bankách) vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou“. Pokiaľ teda Slovenská sporiteľňa, a.s., postúpila zmluvou z 21. 10. 2010 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu Advokátskej kancelárii Havel & Holásek, spol. s r.o., postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zák.č. 482/2001 Z.z.. Totiž keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa a.s., nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 21. 10. 2010 je preto neplatným právny úkonom v zmysle § 39 Obč. zák.. Vzhľadom na to v súlade so zásadou, že nikto nemôže na iného previesť viac práv, než má, je neplatnou aj zmluva z 1. 12. 2010, ktorou Advokátska kancelária Havel & Holásek, spol. s r.o., postúpila predmetnú pohľadávku žalobcovi. Žalobcovi preto v spore chýba aktívna vecná legitimitácia. Odvolací súd poukazuje tiež na to, že žalobca nie je subjektom oprávneným poskytovať úvery a preto ich nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je pritom úkonom, ktorý možno podradiť pod pojem spravovanie úveru. Vzhľadom na to žalobca zrejme nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť predmetného úveru.“

27. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 11.3.2015 č.k. 4Co/145/2014-341 potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 07.05.2014 č.k. 8C/156/2012-279, ktorým bola žaloba zamietnutá z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu s nasledujúcou argumentáciou: „Podľa názoru súdu mal zákonodarca na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je

dlužník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Tento záver vyplýva z gramatického, ale aj logického výkladu znenia citovaného ustanovenia, pretože zákonodarca zdôrazňuje peňažný záväzok klienta banky alebo časť peňažného záväzku, s ktorým je dlužník v omeškaní. Pod formuláciou „pohľadávka zodpovedajúca tomuto peňažnému záväzku“ treba rozumieť nesplácaný ročný dlh. Pripustením argumentácie žalobcu, že banka je oprávnená postúpiť celý úver po uplynutí 90 dní z omeškania dlužníka splácať ročné splátky by bolo nevyhnutné dospieť k záveru, že banka takýmto spôsobom môže postúpiť akýkoľvek „živý“ úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktorú sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú (v prejednávacom prípade bolo poskytnutie úveru dohodnuté na 10 rokov) na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách po dohľad NBS, čo vy bolo v rozpore s účelom vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou neočakávane ocitli v zmluvnom vzťahu s iným - nebankovým subjektom. Tento postup by taktiež mohol byť v rozpore s požiadavkou vynakladania náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách.“ Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia vo vzťahu k ust. 92 ods. 8 zákona o bankách taktiež argumentoval, že „V prípade tohto konkrétneho úveru súčet všetkých omeškaní odporcov so splnením svojho peňažného záväzku voči pôvodnému veriteľovi presiahol jeden rok. Toto zistenie jednoznačne vyplýva z podania navrhovateľa ako aj z listinného dôkazu, z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 15. 12. 2011. V takom prípade platná právna úprava nevyžaduje ako podmienku postúpenia pohľadávky vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru pred postúpením pohľadávky.“

28. Podľa rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 30. 11. 2015 sp. zn. 23Co/483/2014-102 „Podľa názoru odvolacieho súdu úpravou § 92 ods. 8 (predtým 7) mal zákonodarca na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlužník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Uvedené ustanovenie by banku malo motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlužníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlužníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek, počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu NBS. Takéto konanie banky by sa priečilo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou. Odvolací súd poukazuje tiež na to, že žalobca nie je oprávnený poskytovať úvery a preto ich nemôže vo vlastnej réžii spravovať. Banky disponujú osobitným povolením poskytovať úvery (§ 3 zákona o bankách). S poskytovaním úverov úzko súvisí aj správa splatných a nesplatných úverov, pričom túto činnosť nemožno oddeliť od poskytovania úverov. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je pritom úkon, ktorý možno podradiť pod pojem spravovanie úveru. Vzhľadom na uvedené žalobca zrejme nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru.“

29. Podľa rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19.11.2015 sp. zn. 11Co/898/2014: „Odvolací súd uvádza, že v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách spôsobilým predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky) a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Nakoľko v konaní žalobca takýto dôkaz nepredložil, a to písomnú výzvu banky Slovenskej sporiteľne a.s., takéto postúpenie pohľadávky je neplatné v zmysle § 39 OZ pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorou je existencia písomnej výzvy banky klientovi na plnenie peňažného záväzku, s ktorou je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Odvolací súd akcentuje na to, že podľa predmetnej zmluvy o splátkovom úvere splatnosť poslednej zmluvne dojednanej splátky bola dohodnutá na 20. 10. 2013, pričom celkovo mal žalovaný uhradiť 4 747,80 eur a žalobca nadobudol pohľadávku vo výške 5 303,07 eur (z toho podľa prílohy zmluvy o postúpení pohľadávok výška omeškaných splátok predstavovala sumu 5 297,15 eur) na základe zmluvy o postúpení pohľadávok už dňa 27. 9. 2012, t.j. počas trvania úverového vzťahu. Z listu žalobcu z 15. 10. 2012 jednoznačne vyplýva, že k oznámeniu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru došlo až po postúpení pohľadávky, a to nie bankou Slovenskou sporiteľňou a.s., ktorá s odkazom na § 92 ods. 8 zákona o bankách na to nebola oprávnená. Vzhľadom na horeuvedené skutočnosti odvolací súd sa stotožňuje so správnym záverom súdu prvého stupňa

ohľadom neexistencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní, a preto potvrdzuje rozsudok ako vecne správny podľa 219 ods. 1 O.s.p..“.

30. Súd z vykonaného dokazovania s poukazom na vyššie uvedené judikované názory dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky banky, ktorú má voči svojmu klientovi - dlžníkovi z platnej a účinnej zmluvy o úvere je možné len vo vzťahu k splatným nárokom.

31. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 483/2001 Z.z. bez bankového povolenia nemôže nikto poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

32. Podľa § 17 ods. 1 z.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ postúpi práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu vrátane vzájomného započítania pohľadávok, postupuje sa podľa Občianskeho zákonníka.

33. Podľa § 17 ods. 2 z.č. 129/2010 Z.z. pôvodný veriteľ je povinný o postúpení podľa odseku 1 spotrebiteľa bezodkladne informovať; to neplatí, ak pôvodný veriteľ po dohode s nadobúdateľom práv naďalej spravuje spotrebiteľský úver vo vzťahu k spotrebiteľovi.

34. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

35. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

36. Z vyššie uvedených zákonných ustanovení je zrejmé, že nikto iný ako banka alebo osoba podľa osobitného zákona nesmie poskytovať úvery podľa zákona o bankách. Žalobca podľa predmetu činnosti vôbec nie je oprávnený poskytovať úvery. Právny predchodca žalobcu poskytol bankový úver podľa § 3 ods. 2 zákona č. 483/2001 Z.z., nevystupoval ako nebanková spoločnosť. Pod poskytnutím úveru nemožno chápať len uzavretie úverovej zmluvy a splnenie si zmluvného záväzku poskytnúť dlžníkovi na požiadanie určitú sumu, ale aj celkovú správu úveru, teda inkasovanie splátok, vedenie úverového účtu a pod.. Preto, ak by mohla banka v prípade kvalifikovaného omeškania vykonať také postúpenie, na základe ktorého by došlo k zmene v osobe veriteľa, ktorý by vstúpil do všetkých práv a povinností pôvodného veriteľa - banky a ten by ďalej viedol úver, došlo by tým k obchádzaniu zákona, pretože hoci by aj poskytovala úver oprávnená osoba, ďalej by všetky práva a povinnosti mohol vykonávať iný subjekt, ktorý nemôže v rámci svojho podnikania poskytovať a teda ani spravovať úvery.

37. Súd ďalej poukazuje na to, že právo na úrok, poplatok za vedenie účtu či iné zmluvné nároky zo zmluvy o úvere patria len vtedy, ak bude poskytnuté náležité plnenie a len zo zmluvného - synalagmatického vzťahu. Ak teda by aj banka mala záujem postúpiť splatné pohľadávky pri úvere, z ktorého vyplýva dlžníkovi právo splácať úver v splátkach (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy a uplatnenie nároku na predčasné splatenie úveru), jej pohľadávku tvoria len splatné splátky a nevrátená - nezaplatená istina, ktorú však má právo veriteľ splácať v dohodnutých splátkach. Nárok na úroky ani poplatky za vedenie účtu či iné nároky, ktoré môžu vzniknúť z takéhoto zmluvného vzťahu po postúpení pohľadávky nie sú existujúcim nárokom, pretože v čase postúpenia takýto nárok neexistoval (predstavoval len budúci možný nárok). Tieto nároky vzniknú len z platného zmluvného vzťahu v budúcom období a nie z postúpenej pohľadávky. Príslušenstvo pohľadávky tvoria len splatné úroky a úroky z omeškania a nie fiktívne nároky, ktoré môžu ale nemusia vzniknúť v budúcom období.

38. Preto súd sa stotožňuje so všetkými vyššie uvedenými vyslovenými názormi odvolacích súdov v právoplatne skončených konaniach o tom, že nie je možné postúpiť celú pohľadávku z úverovej zmluvy bez vyhlásenia mimoriadnej splatnosti postupcom.

39. Osobitne je potrebné zdôrazniť, že postúpenou pohľadávkou sa postupuje peňažná pohľadávka s príslušenstvom, ktorá musí v čase postúpenia existovať, teda aj príslušenstvo musí byť splatné, avšak postúpením pohľadávky sa nevykonáva zmena v osobe veriteľa v platnom záväzkovom vzťahu, prechádza len vlastníctvom k pohľadávke. (na porovnanie - postúpenie pohľadávky zo zmluvy o dielo - ceny pred vykonaním diela).

40. Zároveň súd poukazuje aj na výslovné znenie zákona § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. podľa ktorého, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta, teda banka postupuje pohľadávku zodpovedajúcu peňažnému záväzku klienta, ale nevykonáva sa zmena účastníka v právom vzťahu ako napr. pri kúpe podniku, teda postupca sa nestáva veriteľom v zmluve o úvere, ale len vlastníkom postúpenej peňažnej pohľadávky. Na to aby bolo možné previesť aj nárok na nesplatenú istinu, musela by banka vyhlásiť pred postúpením pohľadávky mimoriadnu splatnosť úveru a postúpiť aj sumu istiny, ktorá nebola uhradená. V žiadnom prípade však nemôže postúpiť úroky za obdobie po postúpení pohľadávky a poplatky, pretože takýto nárok nemohol v čase postúpenia vzniknúť. Nemožno opomenúť, že sa jedná o úver z verejne prijímaných zdrojov a nie z vlastných prostriedkov, ktorý môže poskytovať a spravovať len banka!

41. Súd preto riadiac sa preferenciou výkladu právneho úkonu v prospech jeho platnosti <<http://www.najpravo.sk/judikatura/obcianske-pravo/pravne-ukony/platnost-pravnych-ukonov/preferencia-vykladu-pravneho-ukonu-v-prospech-jeho-platnosti.html>> v zmysle konštatovaní podľa odôvodnenia nálezu Ústavného súdu SR z 1. apríla 2015, sp. zn. I. ÚS 640/2014, najmä ak sa nejedná o právny úkon medzi účastníkmi konania a účastníkmi právneho úkonu nie je spochybňovaný, svojim rozsudkom rozhodol, že nemohlo dôjsť k neplatnosti zmluvy po postúpení pohľadávky ako celku ale len v časti, v ktorej pohľadávka nebola splatná a ktoré zodpovedala povinnosti banky viesť a spravovať poskytnutý úver, teda účinná a platná bola pri postúpení všetkých splatných pohľadávok.

42. Súd preto zistil, že na žalobcu prešli postúpením pohľadávky len nároky vo výške 2.808,25 eur a to zo splátok splatných od 21.09.2010 vrátane do 21.9.2012 vrátane, teda spolu 25 splátok, ktoré boli splatné v čase postúpenia pohľadávky. Žalovaný totiž nepreukázal ani netvrdil úhradu týchto splátok a preto súd považoval nárok žalobcu v tejto časti za dôvodný.

43. Súd z dôvodu omeškania žalovaného s úhradou dlžnej sumy ako peňažného záväzku priznal žalobcovi podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. a § 3 ods. 1 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. s poukazom na 10c nar. vl. aj nárok na úhradu úrokov z omeškania od splatnosti jednotlivých splátok do zaplatenia vo výške o 8% vyššej, ako bola výška základnej sadzby stanovená ECB, t.j. spolu s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 112,33 eur od 21.9.2010 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.10.2010 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.11.2010 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.12.2010 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.1.2011 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.2.2011 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.3.2011 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.4.2011 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.5.2011 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.6.2011 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.7.2011 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.8.2011 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.9.2011 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.10.2011 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.11.2011 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.12.2011 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.1.2012 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.2.2012 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.3.2012 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.4.2012 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.5.2012 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.6.2012 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.7.2012 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.8.2012 do zaplatenia, zo sumy 112,33 eur od 21.9.2012 do zaplatenia.

44. Súd nárok na zaplatenie splátok splatných po 21.9.2012 z dôvodu nedostatočnej aktívnej legitimácie žalobcu zamietol.

45. Súd sa zaoberal námietkou premlčania, ktorú v konaní vzniesol vedľajší účastník na strane žalovaného rovnako s poukazom na ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. podľa ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

46. Hoci súd zistil, že podľa výpisu transakcií na účte žalovaného od 26.3.2008 do 30.4.2010 zistil, že dňa 30.6.2009 bolo vykonané účtovné doúčtovanie istiny „ANI“ vo výške 4.330,86 eur, čo môže predstavovať vyjadrenie celej splatnej istiny ako aj podľa prílohy k postúpeniu pohľadávky, podľa ktorej bol v čase postúpenia celý úver splatný, nakoľko istina po splatnosti bola vo výške 5.775,71 eur po splatnosti, 0 eur do splatnosti, úroky 1.203,45 eur z toho riadne úroky 649,88 eur a úroky z omeškania vo výške 546,31 eur, poplatky 35,88 eur, súd nemal preukázaný dôvod, resp. právny úkon, ktorým by bola uplatnená predčasná splatnosť úveru pred dňom, ako to tvrdili strany v konaní, teda 3.11.2012. Nakoľko žaloba bola podaná na súd 19.8.2013, premlčané by boli len nároky splatné pred 19.8.2010, avšak nakoľko nárok v takomto rozsahu nebol uplatnený, súd na námietku nemohol prihliadať.

47. Výrok o trovách konania sa opiera o ust. § 142 ods. 2 OSP, kde žalobca bol úspešný v rozsahu 78% žalovaný 22% a teda žalovanému náleží náhrada trov vo výške rozdielu 56%.

48. Žalobca si uplatnil trovy konania za 8 úkonov právnej služby vo výške úkonu 131,12 eur.

49. Súd priznal žalobcovi len náhradu účelne vynaložených trov konania a to

- podľa § 13a ods. 1 písm. c vyhl. č. 655/2004 Z.z. podanie žaloby 1.8.2013
- podľa § 13a ods. 1 písm. d vyhl. č. 655/2004 Z.z. účasť na pojednávaní 6.5.2014
- podľa § 13a ods. 1 písm. c vyhl. č. 655/2004 Z.z. odvolanie proti rozsudku
- podľa § 13a ods. 1 písm. d vyhl. č. 655/2004 Z.z. účasť na pojednávaní 28.6.2016

Účelnosť ostatných úkonov súd nezistil, pretože žaloba bola uplatnená na základe tzv. generálneho plnomocestva bez skutočného prevzatia veci, kde bol prevzatý súbor vecí na uplatnenie v súdnom konaní a nie každá jednotlivá vec s postrádaním práve činnosti advokáta s klientom k prípadu, ktorý má prevziať a prerokovať. Rovnako súd nezistil dôvodnosť trov vo vzťahu k žalovanému pri úkone, kde sa žalobca vyjadroval k odvolaniu vedľajšieho účastníka voči náhrade jeho trov, ktorý podľa CSP už nie je účastníkom sporu, rovnako ako úkony pri námietke neprípustnosti vedľajšieho účastníka s odvolaním, kde navyše nebol žalobca vôbec úspešný a teda úkony boli neúčelné na obranu práva.

50. Hodnotu úkonu súd určil podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. vo výške 131,12 eur a zároveň priznal žalobcovi aj náhradu paušálnych výdavkov k úkonom podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. tj. 1x 7,81 eur, 2x 8,04 eur a 1x 8,56 eur.

51. Náhradu cestovných výdavkov za účasť na pojednávaní dňa 6.5.2014 súd žalobcovi nepriznal, nakoľko na pojednávaní sa zúčastnil advokátsky koncipient, ktorý bol na vykonanie úkonu vyslaný zamestnávateľom a na vykonanie služobnej cesty automobilom musel mať cestovný príkaz, teda súd vykonanie cesty MV nemal preukázané. Taktiež podľa záznamov v osvedčení o vozidle bola registrácia na právneho zástupcu 19.1.2015. Súd priznal náhradu cestovných nákladov na pojednávanie 28.6.2016 vo výške cestovného vlakom na trase Vrútky - Žilina a späť 2 x 1,12 eur. Náhradu straty času súd za cestu na pojednávanie nepriznal, nakoľko pojednávanie sa zúčastnil advokátsky koncipient a náhrada náleží len advokátovi podľa § 17 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. len advokátovi, nie koncipientovi.

52. K celkovým trovám podľa § 18 ods. 3 náleží aj náhrada DPH vo výške 20% zo sumy 559,19, t.j. 111,84 eur.

53. Súd preto v konaní priznal žalobcovi pomernú náhradu súdneho poplatku 120,68 eur (56% z 215,50 eur) a trov právneho zastúpenia 375,78 eur. Podľa § 149 O.s.p. náhradu priznal na účet advokáta.

54. Súd vedľajšieho účastníka v rozsudku neuvádzal, pretože podľa platného CSP už nie je stranou v konaní a neboli splnené podmienky pre intervenienta v konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).